

कैशोरमा पञ्चदशात् यौवनं तु ततः परमिति” श्रीध-
 रदर्शिते एकादशावधिपञ्चदशपर्यन्तवर्षवयसि “सन्तं
 वयसि कैशोरे षडग्रानुपहकारकम्” भाग० १२८।१८
 स्वार्थे क । तत्रार्थे “कैशोरकं मानयन् वै सह नाभिर्मु-
 मोद् ह” हरिवं० ७७ [ढक् । किशोर्या अपत्ये
 कौशोरिकेश्य पुंस्त्री० किशोरी+स्वार्थे क ततः शुभ्रा० अपत्ये
 कौका पुंस्त्री० कुक-आदाने अच् । १ चक्रवाके “हंसारवैः
 कोकरवैश्च” भा० आनु० २६अ० “विरहविधुरकोकद्वन्द्व-
 शोकं विभिन्दन्” उद्भटः । २ वृक्रे “वने यथपरिभ्रष्टा
 सृगी कोकै (वृकैः) रिवार्हतां” रामा० । ३ भेके
 च स्त्रियां ङीप् । ४ च्ये वृत्राम् (टिकटिकी) ५ खज्जूरी
 वृत्ते च पु० सेदि० द्विष्णौ पु० त्रिका०
 कोकड पुंस्त्री० कोकं तद्वत् लाति ला-क लस्य डः । विशेष्य-
 ष्टगभेदे चमरसृगे राजनि० स्त्रियां ङीप् ।
 कोकद्वेष पुंस्त्री० कोकद्वेषोऽप्यति द्वेष-अच् । कपोते राजनि०
 काकनद न० कोकान् चक्रवाकान् नदति नादयति अनर्भूत-
 रस्यर्थे नद-अच् । १ रक्तकृष्टे, २ रक्तपद्मे च । “व्याको-
 शकोकनदतां दधते नलिन्यः” माघः । “सरसः कोक-
 नदभ्रमादिव” नैष०
 कोकनदच्छवि पु० कोकनदस्य छविरिव छविर्दीर्घप्र्यस्य ।
 १ रक्तवर्णे २ तद्वति त्रि० अमरः । [स्वर्थे शब्दच० ।
 कोकवन्धु पु० कोकयोश्चक्रवाकयोर्भेदनकारित्वात् बन्धुरिव ।
 कोकरक पु० ब० व० देशभेदे । “वकाः कोकरकाः प्रोषाः सम-
 वेगमशास्तया” भा० भी० ६ देशकथने ।
 कोकवाच पुंस्त्री० कोकस्य वाचेव वाचा वाक् रवोयस्य ।
 विशेष्यष्टगभेदे राजनि०
 कोकाथ पु० कोकस्येवाथनस्य । समञ्जनानुपभेदे राजनि०
 कोकासुख न० भारतपसिद्धे तीर्थभेदे “कोकासुखसुपसृष्ट्य
 ब्रह्मचारो यतव्रतः । जातिस्मरत्वमाप्नोति वृष्टमेतत्
 पुरातनैः” भा० व० ८४अ० “कोकासुखे विमोह्याथ” भा०
 आनु० । २५अ०
 कोकाह पु० कोकरवाहन्ति आ+हन-ड । चेतान्त्रे हेमच०
 कोकित्त पुंस्त्री० कुक-इलच् । खनामख्याते पक्षिणि अमरः ।
 “पुस्त्रोकिलो यन्मधुरं चुकूज” कुम० स्त्रियां जाति-
 त्वे ऽपि-अजा० टाप् । “कोकिलाकलरवो वनेवने नून-
 मल निगडो भविष्यति” उद्भटः । “अवक्रुष्टः कोक-
 ति” सि० को० “रत्तुतिपदे कु कोकिलां” कुमा०
 “कोकिलासञ्जुवादिनीम्” रघुः । अङ्कारे पु० त्रिका०

संज्ञायां कन् । “हयदशभिर्नजौ भजजला गुरु नहं-
 टकम् । सुनियुहकार्यैः कतयति वद कोकिलकम्”
 वृ० र० उक्ते २६न्दोभेदे न० ।
 कोकिलनयन पु० कोकिलस्य नयनमिव रक्तं पुष्पमस्य ।
 अतिरक्तपुष्पे (तालमाखना) (कुलेखाडा) वृक्षभेदे रमा-
 नाथः [(तालमाखना) वृक्षभेदे अमरः
 कोकिलाक्ष पु० कोकिलस्याक्षीव रक्तं पुष्पमस्य पक्षमा० ।
 कोकिलावास पु० इत० । आम्बट्टे राजनि०
 कोकिलासन न० रुद्रयामलोक्ते आसनभेदे तल्लक्षणम् यथा
 “अधान्यदासनं वक्ष्ये येन सिद्धो भवेन्नरः । निरुन्ध्याद्-
 वायुसञ्चारं कोकिलास्यासनेन च । उर्ध्वं हस्तद्वयं कृत्वा
 तदप्ये पादयोः सुधीः । ब्रह्माङ्गुष्ठद्वयं नाथ ! शनैः सनैः
 प्रकारयेत् । पद्मासनं समाकृत्य कुर्परोपरि संस्थितः”
 कोकिलेक्षु पु० कोकिल इव कण्यः इक्षुः । (काजला) इक्षु-
 भेदे । राजनि०
 कोकिलेष्टा स्त्री० इत० । महाजम्बू वृक्षे राजनि०
 कोकिलोत्सव पु० कोकिलानामुत्सवोऽयम् । आम्बट्टे
 राजनि० [(देशान्) भाग० ५।६।८
 कोङ्क पु० ब० व० । देशभेदे । “चक्रमाणं कोङ्कवेङ्कटकान्”
 कोङ्कण पु० ब० व० । देशभेदे स च देशः वृ० सं० कूम्भविभागे
 दक्षिणस्यासक्तः “शिविकफणिकारकोङ्कणाभीराः” ।
 “अथापरे जनपदा दक्षिणा भरतर्षभ ! । कौकुट्टकास्तथा
 चोलाः कोङ्कणा मलवानरा” भा० भी० ६ अ० । क्वचि-
 देकत्वम् “नायं वज्र्यः कोङ्कण्ये मागधे च” सु० चि०
 “मालवे गौडदेशे च सिन्धुदेशे च कोङ्कण्ये । व्रतं चूडां
 विवाहञ्च वर्ज्येन्मकरे गुरौ” क्षी० घा० । तेषां राजा
 अण्ड । कौङ्कण्ये तद्देशेन्द्रिये बह्वृषु तस्य लुक् । तत्रार्थे
 स्वार्थे क “कुन्नाबांश्च तथा वङ्गान् शालान् कोङ्कणकां-
 स्याथ (विजित्य) हरिवं० १४अ०
 कोङ्कणासुत पु० कोङ्कणदेशोद्भवा अणुत्स्य लुक् कोङ्कणा-
 रेणुका इत० । परशुरामे शब्दमा०
 कोच त्रि० कुच-ज्वला० कर्त्तरि ण । १ सङ्कोचके, भावे
 वञ् । २ सङ्कोचे “एकैकस्य त्वकोचभेदस्वपनाङ्गसादाः
 कुष्ठे सहत्पूर्वयुते भवन्ति” सुश्रु० ब्रह्मवै० पु० उक्ते
 ३ जातिभेदे (कोच) “तीवरश्चैव स एतः सांख्ये दिससङ्गवः ।
 कोचजातिरिति इति तलोक्तेः । स्त्रियां ङीप् । ४ तत्-
 प्रधाने देशे पु० । सोऽभिजनोऽस्य अणु । कोच तद्देश-
 वासिनि बह्वृषु तस्य अणुलुक् ।